

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Cum conspirăm noi?

Am văzut că, după „Pester Lloyd“, noi Românii conspirăm contra „ideii de stat“, pentru-că aspirațiunile noastre naționale trec peste marginile permise de aceasta. De altă parte însă guvernamentalul ne pune în vedere, că pretenșiunile noastre legitime vor fi luate în considerare, îndată-ce ne vom conforma postulatelor ideii de stat.

Cu toată obrăznicia acestui limbaj, ziarul guvernamental prezenta deci chestia astfel, ca-și-când sferile conducătoare ale politicii maghiare ar fi pline de bunăvoință față cu Românii, ale căror plângeri le recunosc de îndreptățite până la un anumit grad, dar nu pot să ajute nimic, căci toată bunăvoința lor se frânge de anumite porniri nepatriotice ale Românilor, cu care tranșează în acele.

Ear' pornirile acestea se manifestă în anumite fantasmagorii, ca autonomia Transilvaniei, recunoașterea naționalităților ca factori în stat și alte tendințe îndreptate contra unității statului și moștenite din timpul absolutismului austriac, care le nutria în scopul de a slăbi vicia statului unguresc în interesul monarhiei unitare.

Și mai departe merge dl Horváth Gyula. D-sa picură formal de bunăvoință și ne asigură că mai sînt mulți ca d-sa între politici maghiari, care ard de dorul împăcării cu Românii, numai cât și acestia trebuie să se lase de gogorițele lor naționale și să între pe terenul constituției ungurești.

Dar' bine, oare în adevăr așa se stec lucrurile? Adevărat să fie că numai aspirațiunile contrare unității de stat ale Românilor sînt cauza stărilor de lucruri de azi și pedea împăcării cu elementul suprematist? Adevărat să fie că politici maghiari sînt dispuși a

lua în considerare pretenșiunile legitime ale Românilor, dacă acestia se vor pune pe terenul constituționalismului unguresc?

Pe când „Pester Lloyd“ și dl Horváth Gyula ne silesc să căutăm răspunsul la întrebările de mai sus, alte voci maghiare se grăbesc a ni-l da numai decât. Așa de pildă am văzut alaltăieri ce idei exmite altă foaie, tot atât de guvernamentală ca „Pester Lloyd“, însă scrisă ungurește și prin urmare mai limbută, mai fără rezerve. „Magyar Hirlap“ o declară fără doar și poate, că scopul căsătoriei civile obligative este contopirea nemaghiarilor în „națiune“, adică maghiarisarea. Același lucru l-a spus Sâmbăta trecută în casa deputaților archiliberalei kossuthist Eötvös Károly, cel mai nou aliat al guvernului, om de toată greutatea în lumea patriotică, care însă, contrar dlui Horváth Gyula, n'are fericirea de a avea gheșefuri de petroleu prin Țeara-Românească. Și el a constatat, între aplauzele majorității guvernamentale, că votează căsătoria civilă obligativă mai ales în vederea realizării unității naționale.

Ear' când e vorba de comparație, nici un om inițiat în raporturile interne ale Ungariei nu se va îndoi, că mai sinceri decât „Pester Lloyd“ și Horváth Gyula sînt „Pesti Hirlap“ și Eötvös Károly, sau cel puțin că acești din urmă sînt mai fideli interpreți ai intențiilor sferelor politice maghiare.

Și acum ne întrebăm: Fiind constat și mărturisit, că maghiarisarea se urmărește de guvern și legislativă, cum rămâne cu „bunăvoința“ față cu aspirațiunile legitime ale Românilor? Sau doar „fantasmagoriile“ Românilor sînt de vină, că se intenționează desnaționalizarea lor, contopirea lor cu elementul maghiar.

Căci în cele din urmă aspirațiune mai legitimă nu poate avea un popor, decât aspirațiunea ca să-și conserve limba și individualitatea națională, să-și elute garanțiile de a trăi și a se desvolta conform firii lui proprii.

Sau doar și cerbicia, cu care Românii își apără individualitatea etnică și se opun maghiarisării sînt „fantasmagorii“ moștenite din școala „gesamtreichistă“, sînt „conspirații“ contra unității statului?

Se înțelege că da! Acesta este tot secretul „nepatriotismului“, „neconstitu-

ționalismului“, „centrifugalismului“ Românilor și cum se mai numesc toate celelalte banalități ce zilnic ni-le atorcă în față patrioții patentăți.

Și astfel „bunăvoința“ celor d'al de „Pester Lloyd“ și Horváth Gyula se reduce la atăta: Renunțați la dreptul de a fi popor separat pe pământul Țerilor-Ungurești; nu mai țineți cu atăta cerbicie la limba voastră, ci primiți pe a noastră; recunoașteți că aici numai națiunea maghiară are dreptul de a trăi și a stăpâni, și atunci vă vom împlini toate celelalte dorințe ce veți mai avea.

Fiind însă că voi nu faceți astfel, ci din contra vă opuneți scopurilor noastre, ba mai faceți și gălăgie, vă vom tracta de conspiratori nepatrioți și vă vom lăsa să simțiți toată puterea statului, care este puterea noastră.

Ear' în același timp, în ciuda tuturor opintirilor voastre, ne vom urma planurile înainte, vom cerca prin legi și prin măsuri de guvernare să realizăm unitatea națională, adică maghiarisarea voastră, căci maghiarisarea este ideea de stat a Ungariei, rațiunea ei de a fi și misiunea ei istorică.

Etăa cum conspirăm noi Românii!

Dar' bine, ni-se va obiecta, Românii pretind în adevăr autonomia Transilvaniei, și prin urmare sînt contrarii unității statului.

Vom răspunde cu alt privilegiu și la obiecțiunea aceasta.

Procesul de presă

al

„Foi Poporului“.

(Raport special al „Tribunei“.)

Cluj, 13 Martie.

Abia intrată în al doilea an al existenței sale, „Foaia Poporului“ a stat astăzi deja pentru a doua-oară înaintea curții cu jurați din Cluj. Și de astă-dată, ca în toate procesele intentate ziarelor române, acusa se bazează pe delictul agitațiunii.

Deși se credea, că procesul de astăzi este de caracter privat, intentat de un invățător pentru vătămarea de onoare, totuși deja la oarele 8 dimineața curtea palatului Bánffy era ocupată de publicul românesc din Cluj, care todeauna ține să-și manifesteze simpatia sale față cu reprezentanții presei naționale.

La oarele 9 ante meridiane membrii tribunalului, presidential bar. Szentkereszthy Zsigmond, juzii Mikó și Fehdenfeld, notarul Balás și translatorul Dr. Lehman intră în sala de pertractare. Presidential deschizend pertractarea constată că acușății George Petrovici, autorul articolului incriminat, Ioan Russu Șirianu, redactorul „Foi Poporului“ și Ioan Popa Necșa, responsabil pentru editură, sînt de față însoțiți de apărătorul lor, tinărul și vrednicul avocat Dr. Stefan Pop din Arad. Acusa o reprezintă procurorul Dr. Aurel Lázár. Curtea cu jurați și astăzi abia la oarele 10 s'a putut constitui din următorii: Darnay István, Dr. Ákontz Károly, Trandafil Miklós, Dr. Márki Sándor, Dr. Groisz Béla, Szüllő Árpád, bar. Mansburg Sándor, Dr. Szabó Dénes, Dr. Haller Rezső, Török István, Dobál Antal și Dr. Cziki-mántory Otto ca membri ordinari, ear' Dr. Issekutz Hugo și Szilágyi Béla ca supleți. La sortirea juraților apărătorul Dr. Stefan Pop declară în numele acușăților, că nu respinge pe nici unul dintre jurați, procurorul însă face us de acest drept. După luarea naționalelor presidential declară, că Ioan Russu Șirianu și Ioan Popa Necșa sînt în sala de pertractare pe picior liber. La auzul acestei generosități (?) Russu zimbeste ca-și-când ar vrăse zică: „ce ironie, liber pe banca de acușăți!“

Se cetește apoi actul de acușă, care în traducere românească e de următorul cuprins:

Onorat tribunal ca judecătoria de presă!

În numărul 24 dela 13/25 Iunie 1893 al „Foi Poporului“ ce apare la Sibiu în tipografia „Institutului Tipografic“ sub responsabilitatea lui Ioan Russu Șirianu, ca redactor și Ioan Popa Necșa ca editor, s'a publicat sub titlul „Tornia, 1/13 Iunie 1893“ un articol subscris de George Petrovici, invățător rom. gr-or. În acest articol se vorbește despre invățătorul Vasile Zabb, care făcea mare prietenese cu Ungurii și din această cauză a și fost premiat cu 25 fl., și spre caracterizarea lui reproduce G. Petrovici o cartă postală ce a primit-o dela Vasile Zabb. În această scrisoare invățătorul Vasile Zabb îi scrie lui George Petrovici, invățător în Tornia, că a primit dela ministru un avis despre 25 fl. v. a., dar' a aflat din ziare, că banii acestia i-ar fi ridicat George Petrovici; îl provoacă deci pe Petrovici să-i trimită banii în restimp de 3 zile, căci altfel va face arătare la inspectorul de școale.

În articolul amintit George Petrovici vînd să caracterizeze pe Zabb, zice următoarele: „astfel mult onoratul public se poate convinge bespre bravura dlui

invățător Zabb Vasile, despre lăcomia banilor lui Iuda, despre lăcomia la prețul sîngelui celui nevinovat... nu se știește a se arăta lumii, că d-sa e invățător român nu pentru a lumina poporul, ci e invățător numai pentru-ca astfel să-și asigure traiul vicții prin vinderea aceluia, din a cărui sudoare se susține, celui mai nempăcat dușman al seu, sau poate d-sa ține ca doar' pentru diligență este premiat, sau doar' pentru progresul cel mare ce-l face în școală? Da, pentru diligență și progres, dar' nu pe terenul învățămîntului, ci pe terenul vînzării de neam. Sau poate nu știe d-sa ce scopuri urmărește ministru ungar prin premiarea invățătorilor de alte confesiuni. Rușine să-i fie!? Atrag atențiunea m. on. public asupra invățătorului amintit mai sus, ca să se ferească a-i aduce de luminătorii poporului.

O zic aceasta mai ales pentru-că dl invățător Zabb Vasile e tinăr și de acum are să-și asigure viitorul. Astfel își așterea d-sa patul. În înțelesul celor citate deci premiul ce se da invățătorilor școalelor profesionale nemaghiare pentru progresul făcut în instruirea obligativă a limbii maghiare, este timbrată de „lăcomia banilor lui Iuda“, „lăcomia la prețul sîngelui celui nevinovat“, care nu are alt scop decât „vinderea aceluia, din a cărui sudoare se susține cel mai nempăcat dușman al seu“, căci acest premiu „nu pentru diligență, nici pentru progresul făcut în școală, ci pentru vînzarea de neam îl distribue ministru ungar“. Aceste expresiuni constituie delictul de agitațiune la ură în contra naționalității, normat în alinea 2 a §-lui 172 din codul penal, căci atribue poporului maghiar, pe care îl prezintă drept cel mai nempăcat dușman al poporului român, scopul de-a vinde naționalitatea română. Pentru pedepsirea delictului de mai sus comis pe calea presei am făcut deci arătare în contra autorului articolului amintit și totodată pe baza §-lui 34 al procedurii pe presă rămasă aici în vigoare și în contra celorlalte persoane responsabile.

În decursul cercetării a recunoscut G. Petrovici, că dînsul a scris articolul și a primit și răspunderea, în înțelesul §-lui 34 din procedura de presă însă sînt răspunzători pentru omiterea atențiunii datorite și redactorul Ioan Russu Șirianu și editorul Ioan Popa Necșa, care deasemenea au primit răspunderea în decursul cercetării.

Ridic deci acușă în contra lui George Petrovici, invățător în Tornia pentru comiterea pe calea presei a delictului de agitațiune la ură în contra naționalității, normat în §. 172 cod. pen., precum și în contra redactorului Ioan Russu Șirianu, de prezent închis în temnița de stat din Seghedin,

FOIȚA „TRIBUNEI“

Seminarul român din Lipsca.

Lipsca, 10 Martie 1894.

Onorată Redacțiune!

S'a împlinit un an, de când există seminarul român din Lipsca. Resultatele dobândite într'un timp așa de scurt trebuie să umple de mulțumire pe toți câți sînt grupați în giurul acestui seminar: pe conducător, pe membri și pe aceia, care susțin seminarul. Mai detaliat se vor vedea aceste rezultate din almanachul, ce va apare în semestrul viitor și în care se vor publica deja unele lucrări de ale membrilor.

Până acum zelosul conducător a preles despre fonologie și flexiune. În semestrul viitor va vorbi despre raporturile dintre limba albaneză și grecească cu cea română.

Mulțumită dlui profesor Weigand, interesul pentru limba română se arată și afară de cercul seminarului. Astfel într'una din numeroasele reuniuni filologice din Lipsca („Neuphilologischer Verein“) un membru al seminarului român a ținut o prelegere despre legenda „Mănăstirea dela Argeș“, aruncând în introducere și o scurtă ochire asupra literaturii române, cu deosebire a bogatei literaturii populare.

Seminarul este totodată împreunat cu conveniri sociale. Tot la două săptămâni se arangiază câte o astfel de convenire, care de regulă este cercetată și de oaspeți străini, prieteni ai seminarului.

Nu pot încheia fără a face de astă-dată amintire de convenirea ultimă din semestrul de iarnă. Împlinindu-se un an dela înființarea seminarului, convenirea aceasta a căpătat astfel un caracter solemn. Se înțelege, că toastele n'au lipsit. Primul toast l-a rostit dl Dr. Weigand pentru regele României, la care a răspuns un Român. Au urmat toaste pentru ministru de culte al României, pentru profesorul Weigand ș. a. Entusiasmul nespas a produs însă doamna Weigand prin un toast dragălaș, pe care l-a sfîrșit cu cuvintele în limba noastră: „Trăească România!“

— g. p. —

Mărtisor.

(Scrisoare din Seghedin.)

Soarele dulce al primăverii încăzește în temnița de aici numai doi oameni și un Jidan. Ceialalți „oaspeți“ de baștină s'au răspândit în toate părțile Europei ungurești. Unul, cel mai curend scăpat, în plăcută robie nouă a sa, va fi și uitat că a fost pe aici. Își va aduce aminte însă când va primi ear' o invitare albastră, de desubt cu rotunda stampila a onorabilei procuraturii regești!.. Danton va fi în „reședința-capitală“, unde după promisiunile făcute are să aranjeze demonstrațiuni în contra guvernului. Vrea să ne răsbune pe toți, dar' mai ales cele 12 luni cât a fost ținut aici. Pe Russu l-au dus deasemenea din împărăția lui Hosentrager cu alaiul convenit și va fi stănd acum pe banca acușăților în metropola cultur-egypt-ului. A plecat — adică l-au escortat — cu foarte puțină speranță de a se mai întoarce.

Astfel au rămas stăpâni pe situație Roman și un Italian din Fiume, Edoardo Schaedle, venit numai zilele acestea. A făcut îndată bună tovrășie cu al seu „fratelli Nicolo“, pe care îl va înveta italienește; așa, că pe când Nicolae al nostru va scăpa din Seghedin, o să știe toate limbile mari de pe continent. „Mi-e teamă numai, că va uita românește și va conduce — scăpând peste opt luni — comptabilitatea „Bistrițanei“ în limba — italiană, care, după-cum am înțeles, e plină de „nulla“, și așa se va scăpa să pună „nulla“ unde nu trebuie, pricinuind încurcături, pe care cu greu le va descâlci chiar dl Lissai. Etăa la ce este expus un comptabil ținut fiind într'un „institut de stat“, unde de silă, de nevoie trebuie să se facă... poliglott!..

Dar' fiindcă „eroul zilei“ este Italianul, numai despre dînsul voui scrie; atăta cât am putut să aflu!

Dacă ar fi să dau crezământ foilor ungurești locale, ar trebui să vă scriu, că el e negustor de portocale, și că s'a bătut în duel pentru „ideea de stat maghiar“, al cărei adevert infocat ar fi... Așa anunțau organele maghiare „bine informate“. În realitate însă Italianul nostru n'a auzit de Țeara-Ungurească de cât atunci, când a fost pornit spre Seghedin, ear' cu „ideea de stat maghiar“ anevoie cred să se împace chiar și aici, mai ales că ungurește știe numai cuvîntul „macaroni“, ce a cerut (italienește) să i-se aducă pe lîngă rasol, căci cartofii nu-i plac.

E un bărbat bine făcut, înalt, blond; meritele lui naționale sînt că deși are numai vîrsta de 40 ani, e deja bunic — are o fată

măritată și un băiat la marină, ear' acasă alți 5 copii.

N'am cunoscut un om mai norocos: deși a împușcat în duel, pe adversarul seu, totuși nu i-s'a dat decât două luni închisoare.

Etăa câteva notițe despre acest duel, care acum doi ani a făcut mare șgomot la Fiume.

În ziua de 6 Martie Italianul nostru Schaedle stătea cu un prieten al seu „discorrendo e bevendo del vino, nell' osteria alla Cassa Rossa“... când etăa intră Croatul Dr. Barčić, și fără nici un motiv, insultat pe Schaedle, presidential societății „Veteranilor“... Așa scrie „La Bilancia“ în nrul seu dela 5 Decembrie (1892) când s'a pertractat procesul... Cum a ajuns Schaedle president al „Veteranilor“, cu toate-că e tinăr încă și de ce n'a vrut apoi deputatul croat să-și retragă ofensa, nu scrie gazeta. Spune însă, că peste trei zile s'a întemplat duelul; tinărul deputat croat a rămas ucis de gionțul Italianului... Duelanții au fost mai nainte amici, cel puțin Schaedle a spus presidentialului cu ocazia procesului:

„Lo conoscevo da molti ani e mi era simpatico“... (se vede că de aceea l'a nimerit drept în inimă), așa că după-ce Croatul a căzut la pământ, i-ar fi zis murind: „Mio buon amico!“ și „mi strinse la mano“... povestește Edoardo...

Am citat italienește nu pentru-ca să arăt, că știu și eu limba pe care Roman o învătă acum, ci pentru-ca cetitorii noștri să se convingă, că în dreptate a avut un Romă din Cluj, care i-a spus amicului meu Septimiu, că limba italienească e un fel de limbă

românească stricată!... Așa i-s'a părut lui pe când era „cătăna“ împărătească în Țeara Italianului...

Zilele acestea și-a terminat osânda de 2 săptămâni și un fisolgăbiru, tinăr, abia de 28 ani. A fost un tip de funcționar maghiar: cunoaște relațiunile din patrie cum cunosc e Iaponia. Zicea că ține la Români, e năcăjit pe ei numai din pricină, că vor să aleagă pe Dr. Rațiu voveod al Ardealului și fug să se facă soldați în armata... rusească. Despre Roman n'a vrut să creadă că e Român, vîzându-l blând și blond; ear' cu Russu discută mai ales noaptea, dela fereastră: camera lui Russu era tocmai deasupra celeia a fisolgăbirului. De mai stăteau mult aici, direcțiunea de sigur punea lăcate chiar și pe fereastră carcerei lui Russu, deoarece-ce păzitorii în fiecare dimineață raportau că a „conturbat liniștea“...

Cât despre Jidan, al treilea locatar al temniței de stat, scăpă și el peste o lună. Va merge să depună doctoratul. Acum face deprinderi: cum să se iscălească avînd titlul de „Dr“...

Din patru despărțiminte și cinci Români de odinioară, etăa cum temnița e locuită azi numai de un — Roman, și alți doi robi, dintre care numai unul crede în Christos... Trecînd pe lîngă case pustii și asupra căror a căzut blăsteme, Românul zice: „Focul te ardă, vîntul te stingă!“...

Oare după-ce va scăpa de aici și cel din urmă osândit Român, ce va zice privind îndărăt spre temnița? *Leandru.*

și în contra editorului Ioan Popa Necșă pentru omiterea atenției datorite în înțelesul §. 34 din procedura de presă. Rogășdă ca tot respectul pe onoratul președinte al judecătoriei de presă, să binevoască a fixa termen pentru pertractarea acestui act de acuză și a cita pentru acel termen atât pe acușati, cât și pe jurați, încunoscându-mă totodată și pe mine.

Cluj, în 23 Ianuarie 1894.

Vita Sándor,
procuror-suprem.

Neavând acușatii nici o observare, urmează cetirea în traducere maghiară a articolului încriminat pe care îl vom reproduce în textul românesc original. (Va urma.)

Meetingul din Oxford.

Ziarul „Galații” primește următoarele detalii despre această generoasă intervenție a străinătății în favorul nostru:

Di profesor Morfill, vestejind în termeni energici purtarea Ungurilor, a arătat cum o mână de oameni, străini Europei prin moravurile și limba lor, s'au folosit la început de slăbiciunea unor naționalități născunde, spre a le sugruma și a le specula. Dar' aceste naționalități au eșit din starea de copilărie, și pe când Ungurii au degenerat, păstrând numai obiceiurile lor seltice, Românii s'au impus prin propriile lor forțe admirabile lumii.

„Timpul” — strigă profesorul universitar — „când statul român era vasal al semilunii, a trecut. Acest stat viteaz a știut să-și cucerească independența pe câmpul de război, vârsând sângele său pentru cauza națională, poporul românesc de atunci a înaintat cu pași uriași pe calea civilizației, posedă azi finanțiar încercați, cetățeni instruiți și conștii de viitorul patriei.

„Nu este dar' de mirare ca Românii subjugati de Unguri să-și întoarcă privirile către frații lor liberi și respectați.

„Domnilor, convingerea mea nu provine dintr'o observație superficială și din depărtare. Am avut ocazie în voiajurile mele să cutir în trei rânduri România și Transilvania. Am putut dar' să-mi dau seama de visu de starea înfloritoare a regatului român, precum și de aspirațiile naționale ale Ardelelor. Am fost martor ocular la persecuțiile de tot felul îndreptate de Unguri contra acestor din urmă.

„Ei bine, o declar pe conștiința mea, nu se mai poate suferi azi în Europa civilizația un spectacol atât de barbar. Nu se poate tolera ca un popor să dispară fără a lăsa nici o urmă.

„Protestez în numele civilizației zilnic ultragiată de un stat medieval.

„De pe tribună, unde mi-ați făcut onoarea să mă chemați, fac apel tuturor popoarelor geloase de naționalitatea lor și în numele umanității, în numele a tot ce au mai scump în lume, le conjur să nu mai steie indiferente în fața infamelor proiecte de distrugere a unui popor, care are drept să trăiască.”

Aplause unanime au întimpinat aceste vorbe elocente. Sala întreagă era în picioare, strigând: „Trăiască România! Jos Hunii!” Toți maintau către dl Morfill ca să-și strângă mâinile.

Eentusiasmul era la culme. Cea mai mare parte din asistenți plângeau de emoție; toți se bucurau că o voce așa de autoritară s'a ridicat în fine în țara libertății spre apărarea victimei contra călăului.

După dl Morfill, a luat cuvântul d-șoara Delhomme, profesoară; dl Demetrescu, student; dnii Roberts și Carlile, profesori universitari.

Pe timpul întrunirii s'au primit o mulțime de telegrame din România și Transilvania. Elita societății din Oxford era prezentă; ear' ca membri ai comitetului de patronaj figurau bărbați eminenți, între care și domnișoara Melant, vara ministrului de interne.

Situația în România.

După-cum rezultă din toate foile ce ne sosesc astăzi din București, situația politică este foarte încordată în regatul fraților noștri.

Încordarea între guvern și opoziție s'a agravat în așa măsură, încât conflictul a izbucnit până și pe stradă.

Duminea trecută partidul liberal a ținut în sala „Dacia” din capitală o mare întrunire, la care au participat și deputați din provincie. După întrunire au avut loc manifestații, contra cărora guvernul a pus să intervină forța armată, ceea-ce a provocat vătări de sânge.

La sfârșitul întrunirii s'a dat cetire unui apel către țeară al partidului, în care toți cetățenii sunt provocați să se organizeze pentru a pune capăt regimului personal și a re-

dobândi liberul exercițiu al drepturilor lor constituționale.

Afară de aceea întrunirea a votat următoarea rezoluție: „Cetățenii capitalei, întruniți cu delegații din județe, îngrijiiți de situațiunea actuală, care este un adevărat pericol pentru țeară și dinastie, se declară hotărâți a lupta cu energie pentru a pune capăt regimului personal și a redobândi liberul exercițiu al drepturilor lor constituționale.”

Despre întrunire și cele întemplate în urmă, organul partidului „Voința Națională” dă următorul raport:

Sala „Dacia”, sălile laterale, curtea, strada Carol erau înfășate de lume.

La întrunire au vorbit dnii Dimitrie Sturdza, Vasile Lascar, C. Nacu, N. Fleva, Ionescu, delegat țeran din Dâmbovița, Gh. Mihailescu, profesor, delegat din Covurlui, N. N. Ionescu, avocat, delegat din Brăila.

Toate discursurile au fost primite cu aplause frenetice și entusiaste. În numerii viitori vom publica aceste discursuri.

Înainte de a se ridica ședința, dl D. A. Sturdza dete cetire apelului partidului național-liberal, pe care îl publicăm mai sus.

La oarele 5 terminându-se întrunirea, lumea a plecat în cea mai deplină ordine, îndreptându-se prin strada Carol și Calea-Victoriei spre clubul liberalilor. Era o coloană imensă, un adevărat val de oameni, fără sfârșit.

Când coloana ajunsese în dreptul hotelului „de France”, inspectorul Dristorian, întovărit de câțiva agenți, eșt în capul ei și somă lumea să se retragă.

Cetățenii nu ținură nici o seamă de această somațiune ilegală, de vreme-ce atitudinea multimei era din cele mai pacifice și asemenea manifestațiuni liniștite nefiind împedecate de nici o lege.

Peste câteva minute mulțimea, în aceeași liniște, ajunsese în dreptul clubului liberalilor. Aci alți cetățeni, în balcoane, la ferestri, în stradă așteptau pe cei-ce veniau dela întrunire. Masa de oameni se oprt, lăindu-se mereu ca o apă în stradele încungurătoare.

Aci membrii comitetului partidului fură aclamați de mulțime; din mii de piepturi eșiau strigătele: „Trăiască partidul liberal! Trăiască dl Dimitrie Sturdza! Jos guvernul! Jos regimul personal!”

Dl Dimitrie Sturdza apărut în balconul clubului și rugă pe cetățeni să se retragă pe acasă în liniște, căci comitetul partidului național-liberal va veghea ca și libertățile cetățenilor să fie apărate și ca dreptatea să triumfe.

După cuvintele dlui Sturdza, cea mai mare parte din manifestații începură a se retrage; o mică parte apucă înspre piața teatrului.

Aici a avut apoi loc conflictul cu puterea armată, descris în raportul nostru special, publicat la alt loc, și despre care vom da mâne o descriere detaliată după un ziar neliberal din București.

Că guvernul însuși crede foarte serioasă mișcarea produsă contra sa, se vede din următoarele informațiuni:

„Românul” de alaltăieri scrie:

„Azi la cameră a fost o mare desfășurare de forțe polițenești și militare. De sub Dealul-metropolei sergenții erau postați pe două rânduri la intervale de câțiva pași.

„La cameră la ușa fiecărei tribune sentinelele erau îndoite.

„Garda se compunea din compania a 5-a de geniu și gendarmi pedestri.

„Întrările în tribuna oficială și publică se făceau numai cu permisiunea comisariului Verrusi. Tribuna oficială era ocupată în mare parte de agenți polițenești, curtea metropolei era plină toată cu agenți.”

Tot asemenea și disidentul conservator „Naționalul”:

„De azi de dimineață poliția umblă prin mahalale arestând pe cetățeni. Poliția se teme ca o nouă manifestație să nu se producă la cameră.

„Aceste arestări nemotivate dovedesc halul în care a ajuns regimul. El este silit să se mențină prin teroare.”

După toate acestea nu mai începe îndoeală, că în România se pregătește o crisă politică, care dorim să se termine curând, spre binele țării și al neamului românesc.

Din București.

(Raport special al „Tribunei”.)

(Turburări. — Dr. Lucaciu, Coroianu, Eugen Brote și Aurel Popovici. — Parastatul în memoria lui Grigorie Brătianu. — Anglia despre cauza transilvăneană.)

București, 28 Februarie v. 1894.

Aseară capitala avea aspectul unei asediări în regulă. Pe piața teatrului se aflau v'r'o două batalioane de infanterie, un escadron de gendarmi călări și un mare număr de sergenți de poliție. Comandantul pieței împreună cu prefectul poliției asistați de procurori, comisari de poliție și alți funcționari ai administrației aveau tot aci cuartirul ge-

neral. Strada regală, Calea-Victoriei dela Bulevard până la Ateneu erau cutriate și ocupate de miliție. În fața și în dosul palatului deasemenea poliție și armată. Întreaga circulație de tramvairi, tramcare și trăsurii era în aceste puncte cu deservire împedecată. Asediarea a ținut dela oarele 5 până la oarele 9 seara.

Aceste măsuri s'au luat pentru a împedeca pe participanții meetingului mare, ce-l ținuse ieri partidul național-liberal, a manifesta înaintea palatului. Deși partidul național-liberal n'avea intențiunea unor asemenea manifestațiuni, totuși mai multe grupuri de participanți ai meetingului porniseră pe Calea-Victoriei în direcția palatului. Trupele au oprt masele în piața Teatrului și s'a dat signale prin trimită care avisau folosirea armei. Publicul, care din ce în ce se făcea mai numeros, a răspuns cu huidueli și fluietări. Dintr'odată gendarmii călări cu sabia trasă s'au aruncat asupra publicului ce sta în piața teatrului liniștit. Am văzut eu cu ochii mei cum gendarmii loviau cu latul săbiilor fără milă în dame, ce se aflau pe trotorele pieței printre lumea strânsă. Deputatul Ioan Grădișteanu a fost lovit de un gendarm cu sabia astfel, încât i-a căzut bastonul din mână. Se vorbește de multe răni și arestări.

Fruntași d-voastre dnii Dr. Lucaciu, Coroianu, Eugen Brote și Aurel Popovici priviau aceste scene urite de pe balconul hotelului Hugo, vis-à-vis de teatru. Lumea ce trecea în sus și în jos a aclamat în mai multe rânduri prin strigăte de ura pe luptătorii transilvăneni. Pe unde apar ei sunt peste tot întimpinați cu călduroase manifestațiuni de simpatii, cu atât mai mult cu cât îi vezi nedespărțiți pe toți patru la un loc, ca o viuă dovadă despre identitatea de vederi și solidaritatea în comitet și în partidul național din Transilvania. Alaltăieri seară a fost la Ateneu un concert în favorul Ligei și se aștepta ca „eroii transilvăneni” să cerceteze și ei acest concert. Chiar pe așele de stradă era anunțată probabila lor participare. Publicul privia necontenit spre loja rezervată ilustrilor oaspeți. Însă ea a rămas toată seara goală, nici unul din ei n'a venit. Lumea a văzut și în acest neînsemnat lucru un act de solidaritate al luptătorilor de dincolo.

Se șvonește că Sâmbăta trecută domnul Lucaciu și Coroianu ar fi fost primiți în audiență de Majestatea Sa regele.

Deseară se dă în sala teatrului Hugo un mare banchet în onoarea luptătorilor de peste Carpați.

La parastatul ce s'a celebrat ieri în biserica Sft. George de I. P. S. S. episcopul Dunării-de-jos Partenie în memoria lui Grigorie Brătianu a participat multă lume. Nu numai biserica a fost îndesuită, ci și grădina și piața ce încungură biserica, erau ocupate de un public foarte numeroș și distins.

Domnul V. A. Urechă, președintele Ligei a ținut un discurs pătrunzător în memoria defunctului. De pe amvon părintele Lucaciu a glășuit un adevărat imn de glorie și de laudă pentru idea națională intrupată în activitatea nemuritorului Grigorie Brătianu. În biserica domnia o liniște evlavioasă, ear' afară se auziau din când în când strigătele publicului nerăbdător, care chemau pe vorbitori să cuvinteze în piața bisericii. Impresia excelentului discurs al lui Lucaciu, care se va publica, a fost adâncă.

Din Anglia ne lipsesc încă detaliurile despre meetingul din Oxford, dar' deputatul Eduard va desvolta astăzi în camera engleză o interpelație despre asupra-poporului român din Transilvania.

Sêrbii

contra

REFORMELOR PĂGÂNE.

Din raporturile parlamentare știm deja cum s'a obrăznicit deputatul jidan din Novi-Sad, Visontai Soma (mainte îl chema Samoil Weichseduft. Red. „Tribunei”) în discursul seu amintind de depeșă ce o primise dela alegătorii sei.

Eată cum i-au răspuns alegătorii:

Deoarece în discursul ce ai pronunțat în parlamentul țării în ședința dela 28 Februarie n. ai călcat în picioare programul, prin care v'ăți fost legat de a apăra și a respecta interesele naționalităților; deoarece ce ai respins cererea alegătorilor d-voastre sêrbi de a protesta în contra proiectelor politice-bisericești ale guvernului, prin care se vatămă interesele noastre religioase și naționale, de aceea noi, alegătorii d-voastre sêrbi, v'expunăm prin aceasta neîncrederea noastră invitându-vă să depuneți mandatul.”

„Branik” comentează în următorul mod purtarea Ovreurului:

„Că deputatul din Novi-Sad, Visontai are să voteze pentru proiectele guvernului, am știut-o dinainte, căci asta o cere „vița” lui jidănească; am prevăzut că va și

vorbi chiar, căci el este dintre oamenii aceia care se impun obrăzniceste, deși ar avè motive destule „să tacă până nu va fi recipiat”, precum i-a strigat Polónyi înaintea parlamentului întreg; dar' ca să fie atât de obraznic, precum s'a arătat în discursul seu, totuși n'am fi cugetat, pentru cuvânt chiar, că alegătorii radicali sêrbești i-au eluptat mandatul.

Eată ce a zis Ovreur la sfârșitul vorbirii: „Din aceasta (adecă telegrama prin care Novi-Sadenii îl poftesc contra proiectelor. Red. „Tribunei”) se vede, că adversarii reformelor nu se dau înlături de a se alia cu naționalitățile și de a zugrăvi pe păreți chipuri primejdioase care nu există. Dar' din această telegramă se mai vede, că proiectul despre căsătoria civilă ajută interesele Maghiarilor, când unele naționalități cugetă, că reforma aceasta vatămă drepturile bisericii și națiunii lor. Răspunsul meu la telegrama primită va fi, că tocmai de aceea voi vota pentru proiectul căsătoriei civile.

„Asta e într'adevăr ceva groaznic” — continuă foia dlui Polit. „Acest Ovreiaș a fost ales deputat numai spriginit de voturile sêrbești, și nu numai că aprobă proiectele guvernului, care vatămă drepturile bisericii și naționalității sêrbești, ci mai și denunță biserica și națiunea sêrbească, că ar fi ele dușmănoase statului și poporului maghiar. . . Aceasta este ceva atât de scârbos și revoltător, încât nu avem cuvinte destul de aspre, cu care am dorl să veștejim perfidia Ovreurului. . .

„Treaba alegătorilor sei, cum vor primi această palmă. Pe noi ne privesc acele lovituri și insulte ce le-a sêrșit față cu poporul sêrbesc și biserica acestuia. Un Jidan pericunat ca Visontai vrea să înfățișeze biserica și poporul sêrbesc drept dușmani ai țării. Pe câtă vreme, când poporul sêrbesc în șirul lung al veacurilor, prin sânge și moarte își dovedea credința față cu tronul și statul în totdeauna, la toate ocaziunile și în tot locul, strămoșii lui Visontai cu „pinkel” în spate rătăciau prin lume, fără patrie, fără naționalitate, vînzînd puf. Și astăzi îndrăznește să insulte astfel poporul sêrbesc! Când era vorba să ne dăm vieța pe câmpurile de război, în toată Europa nu se auzia nimic de „vița” lui Visontai, și azi avem a îndura din partea lui, ca și el să se răsfețe cu „hazafișagul” lui pe socoteala noastră?!”

„Respingem insultele Ovreurului cu expresia celui mai energetic dispreț; el nu este capabil a micșora meritele poporului sêrbesc; gura lui nu e competentă a exprima îndoeală despre lealitatea națiunii sêrbești. Ba fi zicem chiar Ovreurului cu proverbul francez: „Astfel de ființe nuse vor ridica nici-odată la înălțimea disprețului nostru!”

Foarte bun comentari! Se vede cât sînt de iubiți și de Sêrbii „cei mai credincioși aderenți” ai ideii (caraghioase) de stat național maghiar și ai regimului păgân.

Proiectele politice bisericești.

Parlamentul maghiar a debătut la 12 c. n. mai întâiu proiectul de lege despre provisorul comercial cu Rusia și apoi a continuat dezbaterile asupra proiectelor de lege bisericești.

Cel dintăiu orator a fost Mauriciu Mezei. Oratorul constată că nu toți contrarii căsătoriei civile pot fi numiți ultramontani și reacționari, dar' nu se poate nega, că sînt între ei și de aceia, care merită acest epitet. Discutând asupra acestuini, dacă căsătoria civilă obligatoare, sau facultativă, sau parțială e o instituțiune liberală, oratorul constată că statul trebuie să restrîngă libertatea de acțiune a cetățeanului într'atăta întrucât o reclamă aceasta interesele sale. Aceasta e liberal; tot ce trece peste marginile aceste e iliberal. Pornind dela acest principiu, căsătoria civilă obligatoare e fără îndoeală liberală, deoarece ce statul pretinde numai într'atăta observarea anumitor formalități, întrucât acestea sînt necesare în interesul sigurității de drept. Polemisând cu Ugron Gábor oratorul respinge afirmarea acestuia, că numai căsătoria civilă facultativă ar fi liberală. După oratorul atât căsătoria civilă facultativă cât și cea parțială sînt mai puțin liberale decât căsătoria civilă obligatoare. În sfârșit oratorul respinge insinuața că Ovreii ar avè un interes separat dela votarea căsătoriei civile obligatoare și termină zicînd că primește proiectul. (Aplause vii în dreapta.)

Al doilea orator, Deézsy Zoltán susține, că reforma bisericească e un întreg și prin urmare nu e permis a primi un proiect de lege, ear' pe celalalt nu. Lucrul de căpetenie e, ca fiecare proiect să fie bun. Ceea-ce oferă însă guvernul în proiectul de lege actual nu e liberal, ci volnicie cinică. Pentru a îmbunătăți proiectul, guvernul ar trebui să accepteze căsătoria civilă parțială propusă de contele Apponyi; ear' dacă s'ar dovedi că aceasta nu e

deajuns, se poate mai târziu introduce căsătoria civilă obligatoare. Oratorul se alătură la propunerea lui Apponyi. (Aplause sgomotoase și strigăte de „Ejen” în stînga.)

Ludovic Bornemisza a fost cel din urmă orator. Barnemisza declară că el de aceea a eșit din partidul liberal, fiindcă proiectele guvernului vatămă sentimentul seu religios. De aceeași părere e întreg poporul, a cărui unică comoară e religionea. Nu o astfel de jignire, ci pîne să i-se deie poporului la sêrbarea milleniului. Oratorul nu primește proiectul (Aplause vii în stînga.)

CRONICĂ

Vedua principesă de coroană Stefania, după-cum anunță o depeșă din Tunis, a plecat la 12 c. de acolo la Algeria. În tot timpul cât a stat în Tunis, înalta Doamnă a păstrat cel mai mare incognito.

Schimbare în diplomația noastră.

După-cum anunță o depeșă din Belgrad, în cercurile diplomatice se șvonește, că trimisul actual al monarhiei noastre la Belgrad, baron Thömmel va fi în curînd rechemat și înlocuit cu baron de Ehrenthal.

Desmințire. Unele foi din România.

pe basa unor informațiuni greșite, și după ele și ziarul „Dreptatea” din Timișoara aduce știrea, că dl Dr. Ioan Rațiu, președintele partidului nostru național s'ar fi aflînd deja de Duminecă în București. Desmințim categoric această știre, ca neînțemeiată pe realitate. Domnul Dr. Rațiu se află în Sibiu, fără a se fi depărțat din el în timpul de care evorbă.

Telegraf unguresc. Cu o zi înainte

de a fi escortat dela Seghedin la Cluj, amicul nostru I. Russu Șirianu a primit următoarea telegramă: *O vis era mō cānk pleu tele graf ischl*. . . Cine ar crede, că această telegramă era dată românește? Cum telegraful în țeara aceasta pare făcut numai pentru Maghiari, cuvintele românești au fost toate, dar' toate stălcite, așa că am puté face prinsoare, că numai foarte puțini dintre cetitorii noștri vor ghici, că telegrama de mai sus, dată de domnul G. Petrovici, învîțător în Batania, în original suna: „Avisază-mă când pleci. Telegrafice”.

Alegerea de deputat în Sepși Sângorgiu.

Alaltăieri Edmund Gajári, candidatul guvernului pentru alegerea de deputat în cercul electoral al S. Sângorgiului, și-a ținut discursul-program înaintea alegătorilor Gajári a vorbit aproape o oră și discursul seu a fost primit cu aplause sgomotoase.

Adunarea sêrbească din Chichindamare.

Foile sêrbești cu darea de seamă despre această adunare, după chiar depeșile oficiale importante, nu ni-au sosit încă; ear' foile maghiare: unele tac, altele scormonesc cele petrecute pe calapodul lor ovreiesc. Prin urmare vom aștepta foile sêrbești, care vor sosi astă-seară sau mâne dimineață pentru a scoate din ele descrierea adunării.

Alegerea primarului Vienei.

Foile vieneze aduc știrea surprinzătoare, că Dr. Richter, actualul viceprimar al Vienei, a refuzat să primească postul de primar. Motivele care îl îndeamnă la aceasta sînt următoarele: Dr. Richter ține pe o Ovreică de nevastă, pe care numai lăpădănu-și confesiunea a putut-o lua în căsătorie. Mai târziu Richter a reintrat ear' în sinul bisericii catolice. Cu toate acestea el se teme, că primind postul de primar, atât el cât și familia lui vor fi expuși la cele mai mari atacuri din partea antisemitilor și a presei acestora. Spre a evita aceasta mai bine renunță la postul de primar. Toate silințele Jidanilor de a-l îndupleca să primească postul de primar au rămas zadarnice, Dr. Richter a rămas pe lîngă hotărîrea sa.

Concert în beneficiul Ligei.

Cetim în „Românul”: Sâmbătă seara, 28 Februarie, a avut loc un concert în beneficiul Ligei culturale, dat de talentata pianistă d-șoara Natalia Plesnilă, profesoară la conservatorul din Iași și cu binevoitorul concurs al domnișoarelor Virginia Mănculescu și Marcovici, eleve ale doamnei Carlota Zosima. În lo-ul domnului P. Licu, care fu reținut la teatru, unde se juca „Microbii Bucureștilor”, s'au cântat alte bucați, între altele un foarte frumos dulto cântat de domnișoarele Iulia Speranța și Virginia Mănculescu, care a reușit bine. Domnișoara Natalia Plesnilă a executat admirabil toate bucațile din program. Cunoșcătorii în ale muzicii au recunoscut un foarte mare talent în domnișoara Plesnilă. Dealtmintrelea buchetetele și aplausele culese de domnișoara sînt o dovadă de modul cum a fost apreată de auditorii. Cu deosebire Rapsodia de List a fost frenetic aplaudată. Tustrele elevele conservatorului din București sub magistrala conducere a doamnei Zosima, au câștigat deasemenea aplause binemeritate.

Pelerinagiu la mormântul lui Gr. T. Brătianu.

Secțiunea Ligei Tigveni, unde se află mormântul lui Gr. T. Brătianu, a făcut ieri, scriu zărele din România ce am primit astăzi, prima întrunire-pelerinagiu la mormântul lui Gr. T. Brătianu. După sêrșirea serviciului religios s'au ținut trei cuvîntări.

Retragerea generalului I. Lahovary. „Monitorul Oficial al României publică decretul regal, prin care generalul de brigadă Iacob Lahovary, demisionând din funcțiunea de ministru de război pe ziua de 23 Februarie 1894 se trece pe această zi în poziție de disponibilitate.

Demisiile ofițerilor în România. După-cum anunță foile din București, ofițerii demisionați și-au retras toți demisiunile.

Confederațiunea balcanică. Sub titlul „Două regente“, publică fostul regent sârbesc Ristić o broșură, în care între altele spune, că prin anii șeptezeci au avut loc între România, Grecia, Serbia și Muntenegru negocieri în scopul întemeierii unei confederațiuni balcanice. Tratatul era gata, dar nu s'a putut realiza planul. Ristić e de părere, că această idee nu se va putea nici-când realiza.

Principesa Bulgariei. După-cum anunță o depeșă din Abbazia, profesorul Schauta, care sosise zilele acestea pentru recreație cu familia acolo, a fost chemat telegrafic la Sofia. Se crede că starea sănătății principesei s'a agravat din nou.

Declarațiunea lordului de Rosebery. După-cum ni-a anunțat depeșă noastră de ieri, într-o adunare a liberalilor, ținută la 12 c., lordul Rosebery, noul premier englez, a făcut niște declarațiuni importante cu privire la politica noului cabinet englez. Între altele premierul englez a zis, că noul ministru nu înseamnă o schimbare a politicii, ci numai de persoane. Guvernul va apăra onoarea Angliei și pacea europeană. El e un aderent necondiționat al lui Home-rule, de care partidul liberal e legat prin legături de onoare. Mai departe el stă pe punctul de vedere al declarațiunilor lordului Gladstone făcute în parlament în contra casei de sus, a cărei organizare a fost deja până acum o anomalie și care a devenit o primejdie pentru țară, de când casa de sus e o adunare numai de tores, care ascultă de căpetenia conservatorilor. Guvernul va vesti țara pe cale constituțională despre această anomalie și primejdie. În sfârșit declară ministrul, că el dăinuie proiect de lege ce-l va prezenta camerei cu privire la despărțirea bisericii anglicane din Wales de cătră stat.

Noul cabinet spaniol. Criza ministerială ce izbucnise în timpul din urmă în Spania s'a aplanat. Ministerul s'a constituit astfel: Sagasta *presidiu*; Amos Salvador, directorul regiilor tunurilor, *finanțe*; Aquilera, guvernorul actual al Madridului, *interne*; Groizard *lucrări publice*; ministrii Capdebon (*justiție*), Morei (*externe*), Lopez Dominquez (*război*) și Pasquion își mențin portofoliurile.

Tarul Rusiei și presedintele Carnot. Cu prilegiul aniversării nașterii Tarului presidentul Carnot i-a adresat următoarea depeșă: „Pun mare preț pe aceea, ca să vă exprim cu prilegiul aniversării nașterii M. V. felicitările noastre cele mai intime și mai sincere și să mă alătur la dovada de omagiu ce Vi-se aduce astăzi“. La această telegramă Tarul a răspuns: „Sunt plăcut atins de urările ce mi-ați exprimat cu prilegiul sărbătorii aniversării nașterii mele și vă exprim mulțumitele mele cordiale“.

„Abbaso il magnate d'Ungheria“. „Jos cu magnatul maghiar!“ acest strigăt a răsunat în ziua atentatului cu bombă din Roma înaintea palatului principelui Baltasar Odescalchi. Principele a vorbit adecă cu o zi înainte în parlament contra proiectului unei expoziții internaționale ce se plănuiește a se aranja anul viitor. Odescalchi a întrebat deasemenea, cine va plăti eventualul deficit? În urma acestui discurs plebea a arangiat înaintea palatului Odescalchi un mare sari-vari, cu care prilegiul a răsunat de mai multe-ori strigătul: „Abbaso il magnate d'Ungheria!“ Familia Odescalchi e una dintre cele mai vechi familii aristocrate italiene. Numeroși membri ai acestei familii se află în Ungaria, și aceasta se vede că o știu Italianii. Foile maghiare înregistrează toate întâmplările de mai sus.

VARIAȚII.
(O trăsura mișcată prin ajutorul petrolului.) Marchizul Carlo Ginori a eșit mai zilele trecute din grajdurile sale din Florența într-o trăsura pusă în mișcare prin ajutorul petrolului.
Această trăsura este pentru patru locuri și merge tot așa de repede ca și-cum ar fi trasă de doi cai în treaptă.
Multe dame din aristocrație și o mare mulțime de curioși erau înșirați pe străzi spre a admira această invenție a marchizului Ginori.
Încercările au reușit foarte bine.
Această trăsura se poate urca pe o pantă foarte mare.
Pe toate străzile pe unde a trecut această nouă trăsura ea a ridicat cea mai mare curiositate.
(Barba lui Sivori.) După-cum se știe, Sivori, celebrul violonist genovez, care a murit mai zilele trecute, nu refuza nici-odată concursul sau artistic pentru o operă de binefacere.

Începea să se apere, când era rugat.
— Dar dacă eu voi cânta mereu pentru săraci — zicea el — voi ajunge mai sărac decât ei!
Însă el n'avea nevoie de multe rugăcuni pentru-ca să cedeze.
Odată la Paris, două doamne patronese ale unei societăți de binefacere, se duseră la hotelul „Avana“, însoțite de marele critic musical Cometat spre a-l ruga să cânte în beneficiul săracilor.
Marele artist era în apartamentul său și auzind că Cometat îl căuta, ordonă ca el să fie introdus.
Când Cometat și cele două dame intrară, găsiră pe Sivori cu fața plină de săpun stând în fața unei oglinzi, răzându-se și ascultând în același timp la o partitură musicală pe care un acompaniator o încerca la pian.
Surprins, Sivori se scusă cât putu mai bine și tocmai voia să-și șteargă obrazul de săpun, când Cometat îl întrebă ce piesă proba.
— Oh! o bucată veche pe care am descoperit-o. Ascultați și dați-vă părerea d-voastră!

Sivori luând vioara încep să cânte acea piesă uitându-și că e cu săpunul pe obraz.
După aceea bucată, el atras fiind de gustul lui musical, tot cu săpunul pe obraz, cântă mai multe bucăți una după alta.
Era aproape noapte când el se opri de cântat și pentru a recompensa pe „doamnele care avură răbdare de a-l asculta“ el acordă concursul său la acea reprezentație de binefacere.

(Odisea unui monument.) Ziarul „Operaio italiano“, care apare în Buenos-Ayres, scrie: „Acum câțiva ani s'a luat deciziunea de a se ridica un monument doctorului Velez-Sarfiel, monument care trebuia să fie așezat în sala universității din Cordova. Cu executarea lui a fost însărcinat sculptorul Monteverde din Roma, care de mult timp încă a terminat această lucrare.
„Istoria ar fi prea lungă dacă ar trebui să fie istorisită în întregul ei. Vom zice numai că la insistențele lui Monteverde spre a fi plătit s'a răspuns numai prin cuvinte frumoase.
„Acum de curând însă parlamentul a votat alte 60.000 de lei, prețul tomit cu sculptorul, și suma a fost trimisă ministerului de externe argentin spre a o trimite lui trebuia.“

Din public.*)
Convocare.
„Societatea de lectură română din Cluj“ își va ține adunarea generală în 25 Martie st. n. a. c. la 3 oare d. a. în localitatea sa, la care toți onor. domni membri sunt rugați a se prezenta.
Obiectele vor fi:
1. Raportul comitetului despre activitatea societății în anul 1893.
2. Scrutarea bilanțului de pe a. 1893.
3. Raportul bibliotecarului.
4. Reconstituirea comitetului.
5. Eventuale propuneri.
Cluj, 11 Martie 1894.

Mulțumită publică.
Di Dr. Alexandru Pop, medic în Satulnou (Bănat) a donat pe seama bisericii grcat. din Nușfalău, comitatul Bistrița-Năsăud, o cruce aurită pe seama altarului în preț de 70 fl. v. a. Marinimosul donator a mai donat 200 fl. la facerea bisericii. Au mai donat pentru facerea bisericii din Nușfalău următorii dni și d-ne: Nastasia Pop, soția reșosatului protopop Iacob Candra Pop 100 fl.; Michail Botta cu soția sa Maria n. Pop, sora dlui Dr. Alexandru Pop 700 fl., dintre care 200 fl. la facerea frunțarului, 150 fl. pentru acoperirea turnului cu pleu, 50 fl. pentru 3 perdele la ușile altarului; apoi a mai donat din grădina sa, care e lipită de cimiterul bisericii o parte care e vrednică 100 fl.; Ioan Pop, preot 100 fl.; George Moldovan 160 fl. Toader Morar a donat 200 fl. la facerea bisericii și 235 fl. pentru un clopot; Ioan Nuțu pentru o ușă dela frunțarul bisericii 45 fl.; Toma Mălaiu tot pentru o ușă 45 fl.
Pentru aceste contribuții marinimoase se binevoescă toți dñii contribuenți a primi cele mai călduroase mulțumiri din partea comunității românești numite.
Nușfalău, în 10 Martie 1894.

Comitetul.
Ioan Nuțu, curator.
George Moldovan, curator primar.

Calendrarul zilei.
8/15 Martie 1894.
Italian: Sf. Mc. Eutropia.
Gregorian: Longin
Soarele: răsare 6.21 apune 6.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 14 Martie n 11 oare dimineața.
Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 729.0)
Observată: 721.2
Diferența din prezăut: -4.3
Temperatura după Celsius: +6.6
Maximul de temperatură: +18.3+4.3
Direcția vântului: SO
Din țeară 12 Martie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile
Budapesta: 760 + 3.0 SO 1
Sătmar: 762 + 5.1 SO 1
Cluj: 762 + 1.2 — —
Orșova: 764 + 0.8 NV 1
Arad: 762 + 5.0 O 3
Panciova: 761 + 2.8 S 2

Sosiți în Sibiu.
La 14 Martie n.
Hotel „Neurhner“. V. Spitz, voiașor din Viena. Nicolits, comerciant din Arad.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Bibliografie.
A apărut!
„Dor și jale“, poezii de D. Voniga cu o prefață de Ioan Russu Șirianu. Giula, 1893. Editura autorului. O parte a venitului se destinează înființării fond pentru ridicarea salariilor învățătorilor gr.-or. români la nivelul prescriș prin lege.

A apărut:
„Compas românesc“, anuar financiar pe anul 1892. (Tipografia arhidiecezană, Sibiu). De Petra-Petrescu. În partea întâiu autorul scrie despre însemnătatea institutelor noastre de bani, înșirându-le cronologic după data înființării cu situația financiară la finea anului 1888. Urmează în paralel institutele ungurești și săsești.

Partea a doua ne dă o iconană a băncilor românești cu finea anului 1892. „Tabelele statistice“ dela finea fiecărei părți înlesnesc o frumoasă comparație a mișcării noastre economice între anii 1888—1892.

La sfârșitul broșurii dl Petrescu lămurește pe scurt și foarte la înțeles soiurile de efecte, bursa de efecte, couponii hârtiilor de valoare etc., înșirându-le cu sfaturi folositoare pentru ori-și-cine ar avè a face cu bănci și cu hârtii de bancă. Recomandăm această carte interesantă și de bun folos publicului românesc cu toată căldura.

„Povestiri“ este titlul unei broșuri eșite de sub presă în tipografia A. Murășianu din Brașov, cuprinzând mai multe bucăți alese traduse și prelucrate după autori străini, mai ales după Tolstoi, de Petra-Petrescu. Se află de vânzare la administrația „Gazetei Transilvaniei“ în Brașov.

„Reunirea Românilor din Transilvania și Ungaria“ este titlul unui studiu național-istoric-bisericesc, scos de sub tipar la finea anului trecut, de dl Nicolau Manegăuțiu, protopresbiter în Murș-Oșorheiu, care pledează pentru împăcarea Românilor în cele religioase. Opul e interesant și se află de vânzare la autor, precum și la librăria Ciurecu în Brașov și „Arhidiecezana“ în Sibiu.

A apărut:
„Fabulele lui Lessing în prosă și versuri însoțite de un număr de fabule alese din Hagedorn, Gellert, Lichtwer, Gleim, Willamov, Zachariae și Pfeffel. Textul german întocmit conform noului program al onor. minister al instrucțiunii publice și cultelor pentru seminarii și școale normale și publicat cu note explicative de Dr. G. Coman, profesor de limba și literatura germană la seminarul central și la școala specială de artilerie și geniu. București, tipografia Gutenberg, Iosif Göbl.

„Ateneul Român“. Revistă mensuală. Științe, literă și arte. Apare în București. Nr. 2 dela 15 Februarie are următorul cuprins: O scrisoare inedită din 1837 către Assaki, de Mihail Kogălniceanu. — Inaugurarea conferențelor Ateneului Român pe anul 1894, de C. Esarcu. — Fatalitate, poezie după Ana Negri, de Șerbănescu. — Secrețiunile interne din punctul de vedere al rolului ce-l au în organism, de Dr. Al. N. Vișiu. — Literatură populară, de Bachelin. — Vechilor Atenciști, poezie, de A. Vlahuță. — Satira literară la Români, de N. Răutu. — Vremea în 1893 st. n. — Cronica ateneelor. — Teatru. — Arte. — Necroloage. — Bibliografie. — Buletin meteorologic.

Calendrarul zilei.
8/15 Martie 1894.
Italian: Sf. Mc. Eutropia.
Gregorian: Longin
Soarele: răsare 6.21 apune 6.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 14 Martie n 11 oare dimineața.
Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 729.0)
Observată: 721.2
Diferența din prezăut: -4.3
Temperatura după Celsius: +6.6
Maximul de temperatură: +18.3+4.3
Direcția vântului: SO
Din țeară 12 Martie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile
Budapesta: 760 + 3.0 SO 1
Sătmar: 762 + 5.1 SO 1
Cluj: 762 + 1.2 — —
Orșova: 764 + 0.8 NV 1
Arad: 762 + 5.0 O 3
Panciova: 761 + 2.8 S 2

Sosiți în Sibiu.
La 14 Martie n.
Hotel „Neurhner“. V. Spitz, voiașor din Viena. Nicolits, comerciant din Arad.

Economic.
Comerciu Românii cu Austro-Ungaria. Din datele statistice publicate de ministerul de finance român rezultă, că dela 1875 până la 1892 inclusiv, mișcarea comercială dintre România și Austro-Ungaria ar fi dat următorul rezultat:

	Importațiuni	Exportațiuni
1875 fr.	40,206.069	38,735.396
1877	179,782.782	90,134.238
1885	120,683.925	83,783.118
1887	53,455.220	21,229.030
1888	50,858.862	13,545.164
1889	49,376.518	16,558.784
1890	52,716.386	8,912.889
1891	71,037.576	23,195.104
1892	89,355.657	31,566.087

Datoria publică a Italiei. Întreaga datorie publică a regatului italian se urca la 31 Decembrie 1893 la 12,909.707.000 franci, cu o anuitate de 580,900.000 franci contra franci 12,804.409.000 capital cu o anuitate de 576,200.400 franci la 31 Decembrie 1892.

Sporul din 1893 provine aproape exclusiv de emisiunea obligațiilor 4 olo pentru construcția de cai ferate.
Asupra sumei de 12,909.707.000 franci, 3,726.707.000 franci sunt datorii amortisabile; restul adecă 9,183.000.000 franci sunt datorii perpetue.

Datoriile amortisabile ale căror dobânzi variază între 3 și 5 olo cer o anuitate de 125,400.000 franci. Se crede că D. Sosuino ministru de finance, ar fi găsit în unificarea acestor din urmă datorii, un mijloc pentru a restabili echilibrul budgetar.

Convențiunea comercială germano-rusă. Se telegrafiază din Berlin: Tariful vamal ruso-german este deja parafat a 5 aduce pentru intrarea în rusia numeroase articole din tarifu rusesc din 1891, mai cu seamă hameiul dela 10 ruble la 50: diferite sorturi de piei, dela 15 la 12, cărbunii de pământ și lignita dela 0,02 la 0,01; ferul și șinile dela 0,60 la 0,50; articulele de bijuterie dela 44 la 32,50; articulele de fier și oțel dela 1,70 la 1,40; articulele de alamă dela 9 la 7,50. Cățifeaua, plușurile și panglicile dela 7,50 la 3, țesăturile jumătate mătase dela 3 la 1,90; bambacul dela 1 la 0,50 etc. Taxele sunt de asemenea reduse asupra mineralelor și produselor minerale, asupra instrumentelor de musică, asupra ceasurilor, trăsurilor etc. etc.

Germania mai profită și de avantajile tarifului franco-rus.
Tractatul a fost maintat în desbaterea Reichstagului care l'a votat în condițiunile în care s'a prezentat.

Prețul mărfurilor
Plaja din Sibiu. Dela 13 Martie n. Grâu frumos 76 până 80 chilo d. 5.40 până 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.50 până 5.10, sêcară 70 până 74 chilo fl. 3.40 până 3.80, orz 62 până 66 chilo fl. 3.50 până 3.90, ovăz 42 până 48 chilo fl. 2.50 până 3.—, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.30 până 3.70, mălaiu 78 până 82 chilo d. 3.50 până 4.—, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.60 până 1.80, sêmână de cânepă 49 până 50 chilo d. 4.— până 4.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până 9.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.— până 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până 15.20, făină nr. — d. 14.60 făină nr. 2.— d. 13.20, făină nr 3 — d. 10.20 slămină 100 chilo fl. 54.— până 56.—, unsoare de porc fl. 58.— până 60, sêu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sêu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sêu fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fân 100 chilo fl. 1.60 până 2.10, cânepă d. 35.— până 37.—, lemne de foc uscate m. cub fl. 3.— până 3.50, spirit p. 100 l. % 54.— până 57 cr., carnea de vită chilo 43 cr. până 63, carnea de vișel 45 până 50 cr., carnea de porc 45 până 50 cr. carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 18 până 20 cr.

Plaja din Brașov. În 9 Martie n. Grâu frumos hect. fl. 6.29, de mijloc fl. 5.20, mai slab fl. 5.—, grâu mestecat fl. 4.—, sêcară frumosă fl. 3.50, de mijloc 3.— fl., mai slab —, orz frumos fl. 4.—, de mijloc 4.—, ovăz frumos fl. 2.60, de mijloc —, cucuruz fl. —, mălaiu fl. 3.40, mazăre fl. 5.40, linte fl. 12.—, fasole fl. 3.50, sêmână de in fl. 10.—, sêm. de cânepă fl. 4.—, cartofi fl. —.90, carne de vită p. chilo 46—52 cr. carne de porc 48 cr., ouș 7 cu 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 10 Martie n. s'au notat: ungurești bêtărâni grei 50— cr. până 51— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ungurești grei tineri 53.½ cr. până 54.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ușori 50.½ cr. până 51.— cr., marfă țerăneasă grea 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 49.½ cr. până 50.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 50.— cr. până 51.— cr., transito de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 12 Mart. n. 1894.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela până
Grâu				
Bănăneș vechiu	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu „Pesta“	74	—	75	—
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	—
„ Bacca	74	—	75	—
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—

Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Sêcară		70—72	5.45—5.70
Orz	de nutreț	60—62	6.—6.40
	de vinars	62—64	6.65—7.50
	de bere	64—66	7.90—9.25
„ Ovăș	—	89—41	—
Cucuruz (porumb)	bănăș.	75	6.95—7.40
	de altsoiu	78	4.75—4.85
Meiu	—	—	—
Hrișcă	—	—	4.10—4.50

Grâu	de toam. de primă.	7.49	7.50
Cucuruz	de toamnă.	7.24	7.25
Ovăș	de toamnă.	4.90	4.91
	de primă.	6.97	6.99

Produce diverse	Soiul	Cursul dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	54.—58.—
„	roșie	62.—70.—
Oleu de rap.	rafinat	86.—86.50
Uns. de porc	dela Pesta	52.50—53.—
	dela țeară	—
Slămină	svântetă	—
	afumată	50.—50.50
Sêu	—	38.—39.—
Prune	—	—
Lictar	slavon, nou	14.50—14.25
	bănăneș	—
Miere	brută	—
	galbină străcurată	—
Ceară	de Rosenau	152.—155.—
Spirit	brut	16.0—17.50
	Drojduțe de spirit	30.—20.50

Cursul pieței din Sibiu.
Din 14 Martie n. 1894.
Hârtie-monetă română Cump. 9.82 vënd. 9.87
Lire turcești „ 11.12 „ 11.17
Imperiali „ 10.07 „ 10.12
Ruble rusești „ 1.52 „ 1.34

Bursa de Budapesta.
Din 12 Martie n. 1894.
Renta de aur ung. 6% —
„ „ 4% 118.10
„ „ hârtie 5% —
Împrumutul căilor ferate ung. 123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 100.50
Bonuri rurale ung. 95.25
„ croate-slavone 98.—
Obligațiunile desp. regalilor. 101.—
Împrumut cu premiu ung. 149.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 143.—
Renta de hârtie austriacă 98.—
„ de argint austriacă 98.—
„ de aur austriacă 119.75
Losurile austriace din 1890 169.—
Acțiunile băncii austro-ungare 1029
„ de credit ung. 440.50
„ „ austr. 867.70
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“ 101.—
Argintul —
Galbeni împărătești 5.88
Napoleon-d'ori 9.95
Mărci 100 imp. germane 61.05
Londra 10 Livres sterlingi 124.95

Bursa de Viena.
Din 12 Martie n. 1894.
Renta de aur ung. 6% —
„ „ 4% 118.20
„ „ hârtie 5% —
Împrumutul căilor ferate ung. 126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 100.80
Bonuri rurale ung. 95.50
„ croate-slavone 98.—
Împrumut cu premiu ung. 152.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 143.25
Renta de hârtie austriacă 98.90
„ de argint austriacă 97.90
„ de aur austriacă 120.20
Losurile austriace din 1890 169.—
Acțiunile băncii austro-ungare 998.—
„ de credit ung. 432.50
„ „ austr. 860.25
Argintul —
Galbeni împărătești 5.88
Napoleon-d'ori 9.95
Mărci 100 imp. germane 61.25
Londra 10 Livres sterlingi 134.—

Bursa de București.
Din 24 Februarie v. — 4 oare p. m. Cassa Ultim
Renta rom. per 1875 5% 158.—
Renta română amort. 5% 091/2
Oblig. de stat. C. F. R. 6% 102.—
Renta rom. (Rar. conv.) 6% —
Împrumutul municipal 5% —
Serisuri func. rurale 5% 98.—
Serisuri func. rurale 7% 104.50
Idem urbane 7% 102.—
„ 6% 93.—
„ 5% 84.—
Banca-Naț. (500 lei vârs. într.) 1645
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.) 298
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vârs.) 810
Soc. rom. de reasig. 101
Soc. r. de cou (250 lei vârs.) —
Oblig. Cassei Pensiuinilor —
Agio —
Schimb —
Londra 8 luni —
„ cek —
Berlin 8 luni —
„ cek —
Paris 3 luni —
„ cek —
Viena —
„ „ —
Agio —

Redactor responsabil: Alexandru Dordea.
Proprietar și editor: T. Liviu Albini.

Nr. 672/1894.

[705] 1-2

Publicațiune.

Comuna Gurariului dorește a exploata printr'un intreprinzător un teritor de 72 jugere pădure de fag pe lângă o taxă de fiecare stânjîn.

Intreprinzătorului îi va sta la dispozițiune dreptul comunii de plutiire.

Licitațiunea se va ține în 22 Martie a. c. st. n. la 10 oare a. m. în cancelaria comunală din Gurariului începându-se cu prețul strigării de 1 fl. de stânjîn. Vadiul va fi 500 fl.

Condițiunile detaliate se pot privi la primăria comunală.

Seliște, în 12 Martie 1894.

Pretorul-suprem:
Lemény.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vînzare:

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

În mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI
Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare populară a legii amintite**. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învătătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu leganat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Nēmčová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vēntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ și A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.